

en Erstatning af $\frac{1}{4}$ af Dyrets Slagteværdi, og hvis det viser sig, at Kødet ikke er tjenligt til Menneskeføde, da yderligere Halvdelen af det kasserede Køds Værdi. Den Erstatning, der udredes af Staten, kan altsaa beløbe sig indtil $\frac{3}{4}$ af Dyrets Værdi. Nu er der ganske vist nogle, og saa i Udvalget, der have ment, at den Erstatning muligvis ikke er tilstrækkelig. Meningen har imidlertid ikke været den, at denne Erstatning egentlig skulde være for lille, men Meningen har været den, at hvis Staten ydede noget mere, vilde man derved snarere faa Kreaturejere, der havde saadanne Kreaturer, til at anmelde dem. Der kan jo være noget rigtigt i den Tanke, men naar Staten betaler en rimelig Erstatning, som omtrent svarer til de Erstatninger, der udredes i Henhold til Loven om ondartede, smitsomme Sygdomme, saa er det jo et stort Spørgsmaal, hvorvidt Staten skal gaa til at betale yderligere Præmie for at faa Folk til at gøre deres Pligt — jeg for mit Vedkommende finder ikke, at der er nogen Grund dertil. Allerede i den nuværende Lov om smitsomme Sygdomme staar der i § 11 en Bestemmelse om Yvertuberkulose, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil oplæse. § 11 i den omtalte Lov drejer sig om Tuberkulose hos Hornkvæg, og der staar der udtrykkelig: „Med Hensyn til Tuberkulose hos Kvæg (derunder ogsaa Kvæggets Yvertuberkulose) og hos Svin gøres det Ejeren eller den, som paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, til Pligt ikke at lade Dyr, der øjensynlig lide af Tuberkulose, føre til Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede eller fælles Græsgange, i fremmede Stalde eller andre Samlingssteder for Kreaturer til Udførsel eller i andet Øjemed, ej heller at afhænde saadanne Dyr undtagen til Slagtning, ikke at afhænde eller at bruge til Menneskeføde Kødet af Dyr, der øjensynlig ere angrebne af Tuberkulose, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er undersøgt af en Dyrlæge, og det ved hans Attest godtgøres, at Kødet kan bruges paa denne Maade“, og endelig „ikke at afhænde Mælken af Køer, der lide af Yvertuberkulose, ej heller at anvende den til Menneskeføde eller til Tilvirkning af Levnedsmidler og kun at bruge den i kogt Tilstand til Kreaturføde“. Det er jo allerede en streng Bestemmelse med Hensyn til Kreaturer, der lide af Tuberkulose. Jeg nærer den Tro, at det ikke ret staar Landmanden klart, at han har denne Pligt i Henhold til den nu eksisterende Lov, og at han af den Grund ikke altid

opfylder sin Pligt, og jeg vil i den Forbindelse gerne tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at han, saafremt denne Lov bliver vedtagen, saaledes som den foreligger her, paa en eller anden Maade, f. Eks. gennem Landboforeningerne, lader Landmændene faa at vide, at det er deres Pligt at anmelde Dyr, der lide af Yvertuberkulose. Nu kan det jo siges, at det kan blive en meget dyr Foranstaltning, om ethvert Dyr, som man bilder sig ind lider af denne Sygdom, skal nedslaaes. Udvalget har derfor i sin Betænkning — og jeg skal tillade mig at gentage det her — gjort den Bemærkning, at Nedslagning selvfølgelig ikke kan finde Sted uden i Henhold til det Forslag, som det høje Ministerium selv er fremkommet med i sine Bemærkninger til Lovforslaget. Der staar nemlig: „Naar det indskræpkes Veterinærpolitiet, at ingen Indskriden i Medfør af nærværende Paragrafs Bestemmelser maa finde Sted, forinden Yvertuberkulosens Tilstedeværelse foreligger konstateret gennem bakteriologisk Undersøgelse paa Forsøgslaboratoriet af Mælken fra det syge Yver, tør enhver Mulighed for Fejltagelser i saa Henseende betragtes som udelukket, og Optagelse af hertil sigtende Regler maa derfor formentlig anses for unødvendig“. Jeg tror, det er rigtigt, at dette udtrykkelig bemærkes, at det ikke er det første det bedste Dyr, som en Ejer anmelder for Yvertuberkulose, men at Sygdommen skal konstateres paa den her antydede Maade. Denne Paragraf vil jo, saafremt den vedtages, aabenbart komme til at koste Staten ikke faa Penge. Vi ville jo haabe, at der er saa lidt Yvertuberkulose her i Danmark som muligt, men at den eksisterer, er der vist ingen Tvivl om, i alt Fald optræder den nu og da og kan jo ligesom enhver smitsom Sygdom optræde temmelig udbredt. Udvalget har imidlertid ikke næret nogen Betænkning ved at anbefale denne Foranstaltning til Vedtagelse, thi denne Sygdom er en af de mest smitsomme og en af de mest ondartede paa Tuberkulosens Omraade, og det er ikke alene en Sygdom, der er smitsom for Dyr, men det er af Tuberkulosesygdommene den Sygdom, som er mest smittefarlig for Mennesker. Udvalget mener derfor, det vilde være saare heldigt, om denne Foranstaltning blev vedtagen, og det har ikke villet gaa nærmere ind paa Spørgsmaalet om, hvad det vil komme til at koste, thi dette er det saa at sige umuligt paa Forhaand at udtale noget om, og det forekommer Udvalget, at det